

Gott att minnas klokuggla

tiden rinner som guldsand

mellan våra händer

musik öppnar våra dörrar

själen svävar längs slingor av guldtråd

svävar över land och hav

över själens avgrund

Livets skog växer medan vi går

alla tusentalet ögonblick

vi sluter ögonen om drömmarna

händerna om solens värme

dricker ljuset i gryningen

du och jag aldrig någonsin

får vi glömma stegen vi gått

de ljusa stunderna äter upp

de vandrande skuggorna

kärleksfullkram<3

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren the wildcat med Poeter.se id #102214 innehar upphovsrätten